

учахъ за тѣхъ. Сега ви сте йоще мънички и да земнѣ да ви разказвамъ, не ще можете да ми разберете.

— Ще та разберемъ дѣдо, ще та разберемъ, ти добръ приказвашъ — какъ разбирами приказкитѣ, дѣто ни ги приказваше вечеръ? Азъ помнѣ сичкитѣ приказки и Цвѣтко и той ги помни. Разкажи ни, разкажи.

Е, като е тѣй, слушайте добръ и, което не разбирате, питайте ма, да ви го разкажѣ йоще веднѣжъ. Сѣднете сега добръ и слушайте. . . . Дѣдо Стоянъ си направи една цигара, Звѣзда му подаде въгленъ да ѣж запали и, като запуши, захванѣ така:

„Земнете една пълна костилка отъ зарзала — азъ ще ви разкажѣ за зарзалата, какъ расте, пѣкъ вий послѣ ще разберете и за другитѣ дървета: тѣ сѣ еднакво растѣтъ. Като земете костилката, разцѣпете ѣж полѣгичка, и глѣдайте да се не порѣжите. Кога ѣж разцѣпите, извадете ѣ ядката цѣла. Земнете сега тая ядка, че ѣж накуснете въ топла вода, та ѣж оставете да прѣнощува въ водата. Сутрѣшната, като станите, извадете ѣж отъ водата, избършете ѣж добръ, че ѣж обѣлете ципата — тя е облѣчена въ ципа, като въ риза. — И ѣж прѣглѣдайте добръ. Ще видите, че тя е направена отъ двѣ половини, които сѣж като слѣпени помежду си. Раздѣлете половинкитѣ полѣгичка, но глѣдайте да ги не строшите. Като ги раздѣлите, между тѣхъ ще видите едно нѣщо бѣло и кривичко, като червѣйче. Когато го разгледате добръ, ви ще видите, че то е едно растениенце, на което се познаватъ двѣ малки крилца като листенца и една